

OSLO OG OMLAND FRILUFTSRÅD

Samarbeidsorgan til behandling av spørsmål som berører friluftsliv og naturvern, herunder sikring og bruk av friluftsområder i Akershus, Buskerud, Oppland og Oslo.

Kontor: Storgata 28, 0184 Oslo, Post: Postboks 8896, Youngstorget, 0028 Oslo
Tlf. 22 17 84 00, Fax 22 17 84 01 • E-mail: oofoslo@online.no

Vår ref.: 3.00.06/RS

Deres ref.: 200901780-/JRI

Dato: 25.06.2009

Miljøverndepartementet

VEDR. ENDRINGER I FRILUFTSLOVEN

Oslo og Omland Friluftsråd (OOF) viser til høringsutkast for endringer i friluftslivsloven.

OOF er svært positive til endringene som er foreslått i loven og mener det er positivt at Miljøverndepartementet tar initiativ til å endre loven i tråd med at bruk av naturen og naturområdene endrer seg.

OOF ser imidlertid at loven fortsatt er åpen for konflikter, spesielt i strandsonen, som bør ha klare regler for bruk. OOF viser også til Friluftsrådernes Landsforbunds (FL) uttalelse der de uttaler at alle regler som omhandler friluftsliv bør innlemmes i loven, slik at alle lett kan finne gjeldende regler på ett sted. FL nevner bålbrenning (forskrift om brannforebyggende tiltak § 8-2, første ledd).

Det bør generelt gå klarere frem at dette ikke *kun* er en lov for aktivitet på fastlandet, men også i fjæra og langs sjøen, og dette bør synes i de paragrafer der dette kan være aktuelt. Hva som er inn- og utmark i strandsonen bør også komme klarere frem i lovteksten.

Det er positivt at det spesifiseres klarere hvilke instanser som er forvaltnings- og klageinstans til det nye lovforslaget, og OOF oppfordrer til å se loven iverksatt før 1.1.2010 for å unngå konflikter og uklarheter i forbindelse med Forvaltningsreformen som trer i kraft da, og *senest* 1.3.2010, altså før sommerbasert friluftsliv starter.

OOF har for øvrig følgende kommentarer til endringsforslaget:

§ 5 Høstingsrett

OOF er svært positive til at høstingsretten kommer inn under Friluftslivsloven. Det er imidlertid uklart hvorfor nøtter må "fortæres på stedet", og ikke kan medbringes som de andre opplistede elementene. Ei heller er det klart hvorfor det kun er røtter av urter som kan høstes.

§ 9 Telting

OOF ser motivasjonen for ønsket om å fjerne 150-metersgrensen. Det er liten tvil om at det stadig blir vanskeligere å finne teltplass mer enn 150 m fra all bebodd bebyggelse i strandsonen, særlig langs Oslofjorden. OOF er likevel av den oppfatning at 150-metersregelen ikke bør fjernes fullstendig, men heller bli en veiledende grense. Det kan være vanskelig å bedømme hva som er "rimelig avstand" fra bebyggelse dersom det ikke finnes noen antydning til hva loven mener er rimelig. 150-

metersgrensen kan kun ha vært brukt veiledende også tidligere da OOF antar at det er svært uvanlig å *måle opp* 150 meter før et telt slås opp. Alternativt kan 150-metersgrensen omgjøres til veiledende *kun* i strandsonen.

For øvrig kan fjerning av 150-metersgrensa føre til økt konfliktnivå ettersom ingen nå kan si, med loven i hånd, hva som er akseptabel avstand og hvorvidt telter eller beboer har rett ved uoverensstemmelser. Man kan anta at alle vil bruke sunn fornuft, men erfaring tilsier at konflikter tidvis vil oppstå. En veiledende avstand er derfor et godt utgangspunkt ved uenigheter.

§ 13 Ulovlige stengsler og forbud

Dette er en svært positiv endring. Herunder bør det imidlertid legges inn spesielt forbud mot å stenge og/eller legge om gamle veier, stier og får slik det er flere eksempler på blant annet i Marka. Slike gjenbygginger/omlegginger må være søknadspliktige til Fylkeskommune eller Fylkesmann, med strenge regler for dispensasjon.

§ 23 Forskrifter

Forskriftene til Friluftsloven bør ikke være omfattende og ikke omhandle paragrafer som går direkte på allmennhetens rettigheter i inn- og utmark. Loven må være oversiktlig og lettfattelig i ordlyd, og forskrifter bør derfor kun hjemles i paragrafene om myndighet, saksbehandling og klageinstanser.

§40

OOF støtter forslaget i sin helhet og ber om at det fremkommer av følgeteksten til lovforslaget at dette virkemiddelet straks og i utbredt grad bør tas i bruk.

§§ 21, 22, 24 Myndighet og forvaltning

Fylkesmenn eller Fylkeskommunene bør være pliktige til å kontrollere at kommunene følger opp sine plikter mot friluftslivet, og pålegge kommunene å delegere slikt arbeid til aktuelle organisasjoner dersom de ikke gjør dette, eventuelt kan de melde dette inn til Miljøvernepartementet (Direktoratet for Naturforvaltning). Dette vil gi en regional homogenitet i praktiseringen av § 35 og samtidig en lokal kontroll av kommuneaktivitet. Kommunenes vilje å håndheve denne paragrafen vil kunne variere med det politiske styret, men alle landets innbyggere bør ikke bare i teorien, men også i praksis ha lik rett til å ferdes i utmark.

Tilleggs kommentarer:

Strandsone langs sjø, vann og vassdrag (§ 6)

Det bør bli mer enhetlige regler for lovlig ferdsel *på vannsiden* av strandsonene. Nå ligger ansvar for fastsettelse av fartsgrenser langs land hos kommunene og er hjemlet i Havne- og Farvannsloven. Dette ansvaret bør løftes opp på fylkesnivå for å oppnå et mer helhetlig inntrykk av ferdsel på vann i Norge. Det er for tiden meget vanskelig for friluftsfolk å vite hvilke regler som gjelder i hvilke kommuner, og i praksis har mye av denne forvaltningen nylig foregått på interkommunalt nivå, gjerne innen fylkene, for å få regler med praktisk betydning. Også for badegjester og annen rolig friluftslivs praksis som padling og fiske fra land er et tryggere og mer enhetlig regelverk for slik aktivitet nødvendig.

§ 6 bør inneholde en antydning av hastighet for 100 metersonen *utenfor* strender langs vann og vassdrag der andre regler ikke gjelder. Denne bør være i tråd med vanligste praksis i landets kommuner, men ikke overstige 5 knop.

Bruk av barmark

Bruk av fritids- og idrettsanlegg utenom egenesong bør nevnes i loven, eksempelvis under § 1a. Å benytte barmarksanlegg, som golfanlegg om vinteren eller alpinanlegg om sommeren, bør inngå som eget punkt. Slike anlegg er ofte velegnet for allmennhetens ferdsel til fots eller på ski og for aktiviteter som er best egnet i åpent terreng, som skileik, bålbrekking, aking, bærplukking etc.

Med vennlig hilsen

Hans Petter Aas
Styreleder

Asbjørn Olsen
Generalsekretær